

Mielőtt a fecskék

*Mielőtt a fecskék éhesen ébrednek,
előlről kezdem kezdett imáidat,
nyárfákon túl mélybe hulló hidat.*

*Immár nem tudok meglenni nélküled,
mégis évről évre halasztom,
nehogy meglásd változó arcom.*

*Ne hagyj el engem, félelmem országa,
kőszálra épített oltár,
köd felett, felettem ragyogjál.*

*Hozzád fohászkodom álomtalan éjen,
haragszik rám egy féltékenyebb isten,
ha nem őt kérem, miért segítsen.*

*Kettőnket hagyj veszni, ha nem segít,
mért nem tudja senki a boldogtalan napot,
láncnak végén a másik rab halott.*

*Vonszolt súlyom sáros föld nem érzi,
rajtam rántasz, ha elestél,
felállunk-é együtt, ha egyszer elestél?*

Követtem itt egy nőt

*Követtem itt egy nőt,
zörgő levél-zászlócskák alakjában
ténferegtek velem hanyatláskori
erdők; horkolt a haraszt, hamus bot volt
a zöld ág és tócsákból kancsított a fény,
nézte a tér szürke lüktetés-tengerét —
a pályaudvaron fiúk, lányok,
a nagyváros szakadt, lebarmolt vagányai
nyútták a napot s részeg munkások
úsztak a vigasz partjára alkohol-habon;
s ment a nő: sugárzó kölyöklány-testét*